

надання послуг. Така тенденція стимулює і потребу в підвищенні кваліфікації, перенавчанні [2].

Отже, зміни в податковому законодавстві стимулюють громадян до порядності, застосовуючи певні санкції та створюючи умови до зростання їх доходів, сприяють зростанню економіки та стимулюють до розвитку освіти і науки в Україні, тим самим дають можливість країні зрівнятися з розвиненими європейськими державами.

Література

1. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України» від 31.07.2014 р №1621-18 /

Metadata, citation and

of Vadym Hetman Kyiv National Economic University

передумов для економічного зростання в Україні» від 27.05.2014 р. №1166-VII / [Електронний ресурс]// <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1166-18>.

3. Урядовий портал «Відновлення України. План дій.» / [Електронний ресурс]// http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=247573184&cat_id=246711250.

4. Дебет-кредит. «Все, що потрібно знати про нюанси нової податкової системи України» / [Електронний ресурс]// <http://news.dtki.ua/ua/taxation/comment/31457>.

**Полякова Т.О., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Добровський В.М., к.е.н.,
професор кафедри обліку підприємницької діяльності**

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ БАЛАНС ТА АНАЛІЗ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

За умов ринкової економіки підприємство здійснює свою виробничу або торговельну діяльність самостійно, але конкуренція, що полягає в змаганні підприємств за споживачів своєї продукції, змушує продавця (виробника) враховувати інтереси й побажання покупців і виробляти продукцію, яка їм потрібна. Підприємство, що програто в цій боротьбі, звичайно стає банкрутом, тобто не може оплатити вартості товару, робіт і послуг, розрахуватись з бюджетом, а через те наражається на небезпеку примусового продажу свого майна. Отже, щоб запобігти катастрофі, підприємство мусить постійно стежити за ситуацією на ринку і забезпечувати високу конкурентоспроможність своєї продукції.

Одним із інструментів з'ясування реальної конкурентоспроможності є аналіз фінансового стану підприємства. Аналіз фінансового стану навіть найуспішнішого підприємства є нагальною необхідністю, бо не можна вести господарство без аналізу його доходів і витрат. Ринкова економіка приводить у рух усі ресурси, аби кожна вкладена в підприємство гривня давала найвищий прибуток. Щоб забезпечити це, необхідно постійно аналізувати фінансовий стан, проводити обґрунтоване наукове дослідження фінансових відносин і руху фінансових ресурсів у процесі господарської і торговельної діяльності кожного підприємства [1].

Бухгалтерський баланс є найінформаційнішою формою звітності для здійснення аудиту, аналізу й оцінки фінансового стану підприємства. Одним з основних завдань бухгалтерського балансу є відображення у ньому вартості активів підприємства та обсягів вкладеного в це майно власного та залученого капіталу.

Дослідження бухгалтерського балансу дає можливість: одержати значний обсяг інформації про підприємство; визначити ступінь забезпеченості підприємства власними оборотними коштами; встановити, за рахунок яких статей змінився розмір оборотних коштів; оцінити загальний фінансовий стан підприємства навіть без розрахунків аналітичних показників.

На основі бухгалтерського балансу фінансові аналітики визначають напрямки аналізу підприємства. Значення бухгалтерського балансу є настільки важливим, що аналіз фінансового стану нерідко називають аналізом балансу.

Фінансовий стан являє собою найважливішу характеристику економічної діяльності підприємства в зовнішньому середовищі. Воно визначає конкурентоспроможність підприємства, його потенціал у діловій співпраці, оцінює, якою мірою гарантовані економічні інтереси самого підприємства і його партнерів щодо фінансових та інших відносин.

Основною метою фінансового аналізу є отримання певної кількості ключових параметрів, що дають об'єктивну і точну картину фінансового стану підприємства, його прибутків і видатків, змін у структурі активів і пасивів, у розрахунках з дебіторами і кредиторами. Для визначення цих показників перш за все використовується бухгалтерський баланс. При цьому в оцінці поточного фінансового стану підприємства особливу роль відіграє прогноз на найближчу і віддаленішу перспективу, тобто очікувані параметри фінансового стану [2].

Основними напрямками аналізу для реальної оцінки фінансового стану є такі:

1) аналіз фінансового стану на короткострокову перспективу, який полягає в розрахунку показників оцінки задовільності структури балансу (коефіцієнт ліквідності, забезпеченості власними засобами і можливості відновлення платоспроможності);

2) аналіз фінансового стану на довгострокову перспективу досліджує структуру джерел надходження коштів, ступінь залежності організації від зовнішніх інвесторів і кредиторів;

3) аналіз ділової активності організації, критеріями якої є: широта ринків збуту продукції; репутація організації; ступінь виконання виробничого плану [3].

На сьогоднішній день у більшості вітчизняних власників і менеджерів, а також державних службовців відсутнє комплексне бачення переваг здійснення максимально повного та об'єктивного аналізу фінансового стану, що у значній мірі визначає негативні тенденції щодо покращення фінансових показників діяльності, а також низьких кредитних позицій національних компаній на ринку капіталу, негативного інвестиційного клімату загалом.

У таких умовах, на мій погляд, доцільно рекомендувати такі заходи подолання зазначених проблем для покращення діяльності організації:

- проводити кілька разів на рік оцінку найважливіших показників фінансового стану підприємства;

- розробляти нові методи оцінки фінансового стану, а також способи покращення фінансового стану, підвищення платоспроможності і ліквідності, зокрема комплексного характеру;

- нормалізувати, стабілізувати, привести до міжнародних норм фінансове та податкове законодавство;

- удосконалювати інформаційно-методичне забезпечення фінансового аналізу, що дозволить підвищити її аналітичні можливості та реальність оцінки майна;

- проводити методичні семінари для осіб, відповідальних за здійснення аналізу фінансового стану з метою формування мотиваційних аспектів його удосконалення та підвищення рівня кваліфікації [4].

Отже, завдяки бухгалтерському балансу та аналізу фінансового стану керівники отримують уявлення про місце свого підприємства в конкурентному середовищі, правильності обраного стратегічного курсу, порівняльних характеристик ефективності використання ресурсів і прийнятті рішень найрізноманітніших питань по управлінню підприємством.

Література

1. Економічний аналіз: Навч. посібник /М.А. Болюх, В.З. Бурчевський, М.І. Горбатюк та ін.; за ред. акад. НАНУ, проф. М.Г. Чумаченка. — Вид. 2-ге, перероб. і доп. — К.: КНЕУ, 2003. — 556 с.
2. Наталя Вертепна, магістр, Тернопільський національний технічний університет імені Пулюя, Україна. — «Бухгалтерський баланс як об'єкт аналізу та аудиту». <http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/1121/1.pdf>
3. Крамаренко Г.О., Чорна О.Є. Фінансовий аналіз. Підручник. — К.: Центр учбової літератури, 2008. — 392 с.
4. Самофалов С. П. Удосконалення управління промисловим підприємством на основі бюджету в створених центрах відповідальності // Фінансова консультація. — 2006. — № 21. — С. 22.

**Проскура К.Б., студент ОЕФ, 5курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
науковий керівник — Ніколенко Л.А., к.е.н.,
доцент кафедри бухгалтерського обліку**

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ЩОДО УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Найяскравішим з відомих інформаційних бухгалтерських парадоксів назвав Я.В. Соколов ситуацію, коли «підприємство заробило прибуток, але грошей (платіжних коштів) немає» [1]. У фінансовій звітності підприємств цей парадокс відображається так: зростає нерозподілений (ще невикористаний власниками) прибуток і одночасно зростає актив — дебіторська заборгованість.

Від початку формування ринкових відносин в Україні і донині існує чимало актуальних нерозв'язаних питань, пов'язаних з обліком дебіторської заборгованості, які потребують постійного перегляд нормативних актів і регламентуючих документів, вироблення нових шляхів удосконалення організації та методики обліку розрахунків з дебіторами. Це і обумовлено актуальність даної теми, де зростає роль ефективного здійснення управління дебіторською заборгованістю.

Варто зазначити, що вплив на процеси зростання дебіторської заборгованості здійснює політика підприємства у розрахунках з покупцями. А несвоєчасне погашення дебіторської заборгованості призводить до платіжної кризи; зростання заборгованості по